

njegovega napeva z divjostjo, ki nam grmi hkrati iz orkestra, izražajočega v nasprotju s peto besedo grozo situacije. Iz celega orkestralnega aparata in tudi iz najzamotnejših polifonskih stavkov seja jasnost in doni mogočnost, ki nam prešinja duh in čut.

Največja zasluga za proizvedenje gre neumornemu zborovodji, gosp. *Mateju Hubadu*. S trdno voljo uvaja le-ta na koncertni oder svetovno priznana dela in neustrašeno premaga tudi najtežje ovire. Korekturo, ki si jo je dovolil pri št. 16. s tem, da je pridellil od baritonove arije sopranistinji, oziroma tenoristu one dele, katerim so dekličine, oziroma ženinove besede za podlago, je odobravati, ker je ta prememba samo delu v korist. Orkestralni in zborovni del se je zvršil z navdušenjem in v vsakem oziru točno ter markantno. Izmed solistov omenjamo v prvi vrsti sopranistinjo *Franjo Vrhunčev*. Nadarjena za dramatiške akcente, nam je podala dekličino vlogo z ono priprostostjo, ki je prikupljiva in ki svedoči o idealnem vznosu resne umetnice. Za baladni ton baritonovega solista je bil gosp. *Bela Stuhec* srečno izbran; njegov glas je poln in metalskega zvoka. Gosp. *Anton Razinger* se je odlikoval v tenorovi vlogi vnovič kot proslavljeni čutapolni deklamator. „Glasbena Matica“ sme uvrstiti svoj zadnji koncert v vsakem oziru med najboljše produkcije, s katerimi se je doslej odičila; uspeh bodi njej in nam v vzpodbudo, da napredujemo še bolj in bolj.

—oe—

Dr. Vatroslav Oblak je že zopet objavil dva učena spisa in sicer: 1.) Приносъ къмъ българската граматика (sep. odt. iz bolg. Sbornika za narodni umotvorenija, nauka i knižina XI^a), vel. 8°, 65. Tu se razpravljajo nekatera zamotana vprašanja bolg. glasoslovja, posebno mnogostoletni razvitek nosnih samoglasnikov. Pri tem je uporabil učeni naš rojak tudi nekoliko svojega dijalektičnega gradiva, nabranega v Macedoniji. — 2.) Einige Capitel aus der bulgarischen Grammatik. To je naslov prve polovice razprave v Jagićevem zborniku Archiv für slav. Phil., XVII., 129—185. Najvažnejše je tu poglavje o bolgar. ě, ker je zvezi s stslav. vprašanjem.

Južnoslovanski časopisi in knjige. Uredništvo je prejelo razen nekaterih številk že objavljenih časopisov še te-le:

Starohrvatska prosvjeta. Glasilo hrvatskog starinarskog društva u Kninu, urednik *Frano Radić*, učitelj u Korčuli, izlazi četiri puta na godinu, predbrojba iznosi 8 kruna, koja se šalje upraviteljstvu društva u Knin. Upraviteljstvo pozivlje na naročbo s temi besedami: „Tko je Hrvat, neka to sada činom zasvjedoči; dokaz hrvatskog patriotizma budi razmjer podpore za hrvatske spomenike!“ Koliko uspeha bodo imele te besede, ne vemo, ali zahteva se preveč žrtve za publikacije stvari, ki so učenjakom većinoma že znane. Vrh tega je v Dalmaciji tudi še drugo podobno društvo „Bihać“, ki si je postavilo isti smoter, kakor starejše kninsko društvo. Tudi nahajamo med sotrudniki same diletante na arheološkem polju in nobenega akademiški izobraženega starinoslovca. Zdi se nam, da hoče „Prosvjeta“ tekmovati z listom „Bullettino di storia e archeologia Dalmata“, katerega ureja že toliko let izkušen in priznan arheolog, ravnatelj *Franjo Bulić*. Še ta list, ki prav rad prinaša vsako razpravo o hrvaških starinah (hrvaški ali italijanski) nima preveč naročnikov in izhaja le z deželno podporo. Čemu torej sile cepiti? — „Prosvjeta“ prinaša sledeče razprave: „Tegurij cerkve sv. Marije u Biskupiji kod Kuina“ (s podobo), sp. *F. Radić*; „Topografske crtice o starohrvatskim županijama u Dalmaciji“, sp. pokojni *Fra Stipe Zlatović* (dobra razprava); „Starinski šibenički kodeks“ (s podobo), sp. otac *Ivan Barbić*; „Ulomak pilastra iz VI. ili VII. veka“, po *Evansu* sp. *Radić*; „O stećcima (grobnih kamenih), piše *Petar pop Kaer* (s podobo); „Hrvatska biskupska crkva sv. Marije u Biskupiji i crkva sv. Bartula na kapitolu kod Kuina“ (otac *L. Marun*?); „Starobosanski nadpisi“, priobčuje *Vuletić-Vukasović* (učitelj); „Dalmacija i arbanaški jezik“, sp.